

Ar supranti, kad čežantys rugsėjo lapai jau paskutiniams metams pašaukė Tave? O virpanti ranka – tai lyg pasimatymas su savo vaikyste. Ar supranti, kad jau atėjo laikas subręst ir apsispręst dėl ateities? Tu – gimnazijos abiturientas.

Sveika(-s) atvykusi (-ęs).

Ar pameni, kaip lygiai prieš trejus metus rugsėjo pirmosios proga ieškojome tobulo recepto geram gyvenimui klasėje? Ar galėtum pripažinti sau, kad per tuos trejus metus tu tikrai įmaišei ten didelę dalį išipareigojimų, pridėjai porą saujų nuotykių ir svajonių, kupiną šaukštą draugų, dalelę šeimos ir kultūros, atsipalaidavimo ir džiaugsmo, netgi truputį atsipalaidavimo?

O gal tai visai ne tas receptas, kurio reikia Tau? O kas apskritai yra sėkmė? Ar ji priklauso vien nuo išorinių aplinkybių? O gal ji paveldima? Išmokstama? Ar tikrai laimė – tai vidinė būseną, o sėkmė – išorinių aplinkybių visuma...

„Man nepasisėkė, nes...“ ir kiekvienas galėtume vardinti be galo daug variantų šiam sakiniui pabaigti, prisiminti dideles ir ne tokias dideles gyvenimo nuoskaudas... Man nepasisėkė, nes... tėvai neleido rinktis, mokykla nebuvo gera, mokytojai neišmokė, draugai privertė pasielgti netinkamai, lauke blogas oras... Ir taip galima tęsti iki begalybės. Kiekvienai, net ir menkutei nesėkmei galime rasti krūvą pasiteisinimų ir kaltų, išskyrus... save patį.

Tad klausiu Tavęs šiandien: „Koks Tavo laimės ir sėkmės receptas?“ Tesusideda jis iš šių pagrindinių dalių:

- Šie paskutiniai mokslo metai man bus sėkmingi, nes aš

.....
.....
.....

- Mano klasės vadovė prisidės prie mano sėkmės

.....
.....
.....

- Mano klasiokai man padės tapti sėkmingu, nes

.....
.....
.....

- Mano paskutinieji metai gimnazijoje man taps svarbūs ir išsimintini, nes

.....
.....
.....

- „...“ gimnazija man yra svarbi, nes

.....

.....

.....